

РЕШЕНИЕ

№ 1865

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К.

при участието на секретаря Х.С.

като разгледа докладваното от Г.К. Административно наказателно дело № 20231110205909 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 001029 от 30.01.2023 г., издадено от и.д. директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград, със седалище гр. София, към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което срещу „Пазар – Витоша“ ЕООД, с ЕИК: 130440775 е постановено следното:

1. наложена е имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 34, ал. 1 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки (ЗПЦСЦУПС);

2. наложена е имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 47, ал. 4 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки (ЗПЦСЦУПС).

В жалбата се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на наказателното постановление (НП), претендира се и приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. С оглед на това се иска цялостната отмяна на НП.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, жалбоподателят,

редовно призован, не се представлява и не изразява допълнително становище по делото.

АНО, чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата и излага становище за нейната неоснователност. Претендира присъждането на разноски.

Съдът, като установи събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна.

На 05.10.2022 г. на жалбоподателя му е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка е било установено, че потребител (Н.А.) си е закупил на 11.11.2021 г. стока (бягаща пътека – кардио пътека за бягане) и на 30.03.2022 г. е била предявена рекламация за тази стока, като конзолата за управление на пътеката е била предоставена на жалбоподателя за ремонт, който не е могъл да я отремонтира, поради което на 17.05.2022 г. конзолата е била изпратена в Полша за ремонт до оторизиран сервиз. След ремонта конзолата е била върната на потребителя на 27.05.2022 г. Въз основа на това е било прието, че ремонтът на стоката не е бил извършен в рамките на разумен срок – един месец от датата на уведомяване на жалбоподателя за рекламацията. По този начин на 04.05.2022 г. жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗПЦСЦУПС.

На жалбоподателя е вменено и нарушение на чл. 47, ал. 4 от ЗПЦСЦУПС, за това че на 27.05.2022 г. не е съставил акт за удовлетворяване на рекламацията на потребителя Н.А..

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация срещу жалбоподателя е постановено следното:

1. наложена е имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 34, ал. 1, вр. чл. 70 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки (ЗПЦСЦУПС);

2. наложена е имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 47, ал. 4, вр. чл. 72 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки (ЗПЦСЦУПС).

Съдът намира, че приетите по-горе фактически положения се установяват от наличната доказателствена съвкупност: свидетелските показания и писмените доказателства по делото (и по-специално приложените на л. 43-46 от делото), които са еднопосочни, непротиворечиви и кореспондиращи помежду си, поради което съдът ги кредитира като достоверни.

С оглед на приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и категоричен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, жалбоподателят е извършил от обективна страна, нарушение на чл. 34, ал. 1, вр. чл. 70 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки (ЗПЦСЦУПС), като в рамките на разумен срок (в случая в срок от 1 месец от предявяване на рекламацията) не е отремонтирал стоката и по този начин е нарушил вмененото му законово задължение в този смисъл. Съдът намира за неоснователно оплакването на жалбоподателя, че разумният срок не бил определен правилно от АНО, в рамките на 1 месец. Както правилно е отбелязал и сам жалбоподателят, този срок не е фиксиран в закона и той следва да бъде изведен от обстоятелствата на конкретния случай – ако той е сложен и комплициран и изисква извършването на редица действия, то този срок би бил по-дълъг от 1 месец, за разлика от разпоредбата на чл. 34, ал. 2 от ЗПЦСЦУПС, и обратно – когато се касае за действия, които не предполагат забавяне, то разумния срок може да бъде и по-кратък от 1 месец. В случая, от доказателствата по делото се установява, че повредения панел на бягащата пътека е бил изпратен до Полша за ремонт, отремонтиран и върнат на потребителя в рамките на 10 дни. Преди това обаче, сам жалбоподателят, поради собствената си недостатъчна организация е изгубил около 1 месец и половина (от 30.03.2022 г. /датата на предявяване на рекламацията/ до 17.05.2022 г. /датата на изпращане на повредената част за ремонт в Полша/), вместо да предприеме ефективни

действия по отстраняване на повредата на закупената стока. При това положение, съдът счита, че контролните органи правилно са определили продължителността на разумния срок и законосъобразно са ангажирали отговорността на жалбоподателя за неизпълнение на вменените му от закона задължения.

С оглед обстоятелството, че нарушителят е юридическо лице, не се налага да се обсъжда субективната страна на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и категоричен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, жалбоподателят е извършил от обективна страна, нарушение на чл. 47, ал. 4, вр. чл. 72 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки (ЗПЦСЦУПС), като след като е удовлетворил рекламацията на стока, не е издал акт за това с екземпляр за потребителя. По делото не са представени доказателства в тази насока, липсват и подобни твърдения, поради което настоящата съдебна инстанция намери, че жалбоподателят е извършил и това второ нарушение, което му е било вменено.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че в случая не се касаело за рекламация. Конкретиката на настоящия случай сочи, че стока на потребител се е развалила в кратък срок след закупуването ѝ и дружеството-жалбоподател, в качеството си на продавач е приело да я приведе в съответствие с договора за продажба. Наред с това тя е била и заведена в регистъра на рекламациите. Поради всичко това търговецът е бил обвързан от разпоредбите на позитивното право касаещи рекламациите и е следвало да съобрази поведението си с тези норми, в това число и с нормата на чл. 47, ал. 4 от ЗПЦСЦУПС. Поради тези съображения, съдът намери за неоснователни оплакванията на жалбоподателя в обратен смисъл.

С оглед обстоятелството, че нарушителят е юридическо лице, не се налага да се обсъжда субективната страна на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

При реализацията на административно-наказателната отговорност, АНО е наложил имуществени санкции, в минимален размер, поради което същите на може да бъдат допълнително намалявани.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Изхождайки от тежестта на нарушенията и на нарушителя (същият е извършил две нарушения и по делото не са налице, нито многобройни, нито е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелства), както и от другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, процесният случай не разкрива по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други такива нарушения, т.е. не е налице маловажен случай.

С оглед изложеното, настоящият състав прие, че наказателното постановление, е правилно – законосъобразно и обосновано, и като такова следва да бъде потвърдено.

Съдът, като взе предвид изхода на делото, намира претенцията на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за основателна. Съобразявайки действителната фактическа и правна сложност на делото, както и разпоредбите на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, настоящата инстанция намери, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на АНО юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 001029 от 30.01.2023 г., издадено от и.д. директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград, със седалище гр. София, към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП) срещу „Пазар – Витоша“ ЕООД, с ЕИК: 130440775.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д от ЗАНН, „Пазар – Витоша“ ЕООД, с ЕИК: 130440775, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Комисия за защита на потребителите, сума в размер на 80 лева, дължими за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____